

Aftenstjerner

Et scenarie af
Mikkel Bækgaard

Aftenstjerner

New York, julen 1934,
lidt vest for Broadway

Tænk, at tvillinger kan være så forskellige. To mænd i hver sin stol. I hver sin ende af rummet. Blod på samvittigheden. Med Daddys vrede hængende over dem. Kun holdt sammen af en kvindes vilje til at rette op på det hele. Tænk, at det kan gå så galt.

Det hele starter ellers godt. Juletid med sne i gaderne, julejazz i radioen og et håb om, at nu skal det endelig gå godt. Det handler om natklubben The Evening Star. Om de tre bestyrere, tvillingerne og deres kusine, deres gamle, sentimentale far, en skuespilsforfatter med bagtanker og hel del andre. Dertil kommer Broadway, teaterdrømme og en særegen forfører. Men når der kommer penge, løfter og familier i vejen ... ja ... så må det jo gå galt.

Aftenstjerner er en tragikomisk noirfortælling for fem spillere og en spilleleder. Rammerne er både faste og løse på samme tid. Tre spiller tvillingerne og deres kusine, mens de sidste to spiller biroller og påvirker historien i et islat New York.

Tænk Coen Brødrene, bigbands og falmede julestjerner. Så er du på rette vej.

Credits

Tekst, idé, design og layout
Mikkel Bækgaard

Korrektur
Line Hvid

Spiltestet af
Anders Frost Bertelsen
Maya Krone
Sanne Harder Flamant
Tobias Demediuk Bindslæt
Morten Hougaard

Morten Jaeger
Johannes Busted Larsen
Andreas Lieberoth Wadum
Troels Rohde Hansen
Luisa Carbonelli

Tak til Klaus Meier Olsen for tekstfeedback og sine brutale angreb på de legende, florumvundne og flagrende tillægsgord

Tak til Line for inspirationspakke og kærlig opbakning – og for endelig at forstå lidt mere af, hvad det der rollespil er for noget

Aftenstjerner er inspireret af blandt andet Coen Brødrene, Woody Allen, Cole Porter, George Gershwin, Fred Astaire The Untouchables og tv-serien Edderkoppen.

Forførelse

Kære spilleder. Rigtig hjertelig velkommen til juletid i New York. Vi er i 1934, hvor sneen dækker verdens største by og ligger som et hvidt lagen over Central Park. Hvor Empire State Building rager op mod den snegrå himmel. Og hvor frakkeklædte borgere slentrer gennem byen på udkig efter julegaver i stormagasiner, mens de lytter til *Winter Wonderland* fra skrattende radioer.

Velkommen til Broadway. Til drømmenes gade og til de store musicals. Her kan New Yorks borgere glemme deres problemer, og for en aften lade sig drage med til fjerne egne og store romancer. Her lader man ikke depressionen inden for. Her tænker man ikke på økonomisk krise, arbejdsløshed og fattigdom.

Nok skriver aviserne, at det også er hårde tider for Broadway efter børskrakket for fem år siden – at teater efter teater lukker, at arbejdsløsheden blandt scenearbejderne er enorm, og at produktionen er rekordlav. Men alt det er kun facade. Alle ved jo, at det er i krisen, at det bedste opstår. At nøden skaber kunst, velstand og nye tider for den, der har evnerne og ideerne. At fra asken vokser en ny Fugl Fønix frem.

Og selvom gangsterne er trængte, skal de nok finde nye markeder. At selvom sprutten igen er blevet lovlig kan deres enorme indtjening fra forbudstiden nu bruges til at finansiere nye tiltag. At afpresning, spil og selv showbizz kan være vejen frem for den underverden, der giver folk alt det sjov, de gerne vil have, men som den formynderiske stat ikke vil give dem.

Ja, velkommen til. Let the show begin.

Forfald

Kære spilleder, velkommen til New York anno 1934. Til en by dækket af snestorm, kulde og depression. Til drømme og overmod. Til de vanvittige planer, der fulgte aktiekurserne – først opad, opad og opad, og så nedad i et lodret fald.

Det er juletid, men stjernerne er falmet, lysene gået ud. Kulden trænger ind overalt. Gennem sprækker og vinduer. Små revner bliver til større, når frosten sprænger, og ingen har råd til varme. Alt står stille, mens snestormen raser og dækker alt. Tanken om julefred synes kun at være et naivt håb – i New York handler det om at overleve den næste dag, den næste uge, det næste år.

Og velkommen til Broadway. Til den gade, der engang lyste op og gav håb og liv, men som nu har mistet sit skær. Hvor produktionen er rekordlav, konkurrencen er brutal og hvor jagten på hurtig succes ødelægger både kvalitet og mennesker.

Kære spiller, det er også her i dette frosne New York, at underverdenen ryster af kulde. Hvor volden tager til i kampen for at komme videre efter spiritus igen er lovlig. Hvor manglende sprutsalg betyder at man må kæmpe om nye markeder: om korrupte fagforeninger, om narkotika og om Broadway. Hvor familiefædre dør uden grund. Hvor liv er noget, der kan tages og efterlades stivfrossent under driver af sne eller under isen i havnen

Ja, velkommen. Let the end begin.

Indledning

Aftenstjerner er et tragikomisk noirscenarie for fem spillere og en spiller. Scenariet udspiller sig i udkanten af Broadwaymiljøet op til jul i snedækket, depressionsramt New York anno 1934.

Den faldefærdige natklub The Evening Star ligger et par gader vest for Broadway. Klubben bliver bestyret af tvillingerne Joe og Ian Adams samt deres kusine Frances Miller, og sammen prøver de så vidt muligt at klare dagen og vejen og forsøger at få klubben til at køre rundt. Det er jul om ganske kort tid, og travlheden i stormagasinerne og neonlysene på Broadway står i skarp kontrast til virkeligheden her midt i den store depression.

De tre bestyrere af The Evening Star bliver draget ind i et farligt spil, da den aggressive statsadvokat Richard 'Billy' McDorman begynder at interesse sig for klubben og dens ejerforhold. Statsadvokaten har nemlig gang i et næsten personligt vendetta mod den kendte Broadway executive Mr. Adams, kaldet Daddy, der er far til tvillingerne og onkel til Frances. Og i byens aviser proklamerer han, at han som julegave til hele New York vil fælde teaterbagmanden inden jul.

Mr. Adams er i statsadvokatens søgelys for en lang række ulovlige forhold, og McDorman gør alt, hvad der står i hans magt, for at få Adams ned med nakken og dømt. Det er nu kommet til statsadvokatens vidende, at det er Mr. Adams, der i virkeligheden ejer klubben på trods af, at det er godt skjult bag komplicerede konstruktioner og skuffeselskaber. Og det er kun et spørgsmål om tid, før statsadvokaten opdager, at klubben bliver brugt til at hvidvaske og fjerne store mængder sorte penge fra de officielle regnskaber.

Tvillingerne og Frances bliver sat under pres, efterhånden som statsadvokaten intensiverer sin indsats mod Mr. Adams. Samtidig bliver Mr. Adams mere og mere desperat for at slå igen og bevare sin status som en af Broadways konger.

De tre bestyrere bliver fanget i midten af spillet, og snart er det en svært at holde hovedet koldt. Snart er de presset fra begge sider og fanget som en lus mellem to negle. De personlige dagsordener viser sig at være svære at forene, og da liget af Mr. Adams revisor kommer på bordet, synes vejen til katastrofen forsejlet.

Aftenstjerner udspiller sig i dagene op til jul. Spillet starter med en stor gallaopsætning på Broadway af musicalen *Anything Goes* og slutter juleaften med højtiden som bagtæppe. Herimellem udvikler historien sig, efterhånden som både statsadvokaten og Mr. Adams lægger pres på hovedpersonerne. Da Mr. Adams dukker op i klubben med et lig af sin revisor og en besked om, at alt samarbejde mellem ham og klubben ophører, opnår histo-

rien sit første vendepunkt. Point-of-no-return indtræder senere, da politiet ransager natklubben The Evening Star. Scenariets klimaks udspiller sig juleaften omkring endnu en gallafest, hvor personlige motiver og desperate handlinger sætter gang i det endelige opgør.

Hovedpersonerne

Joe drømmer om at lave natklubben om til et teater, men får en anden mulighed, da hans far lukker ham ind i varmen og beder ham holde et godt øje med, hvad Frances og Ian laver.

Ian forelsker sig i skuespilsforfatteren Dwayne Young, som han ikke ved er statsadvokatens søn. I stedet lover Ian, i modstrid med sine egne drømme, at Dwayne kan få sat et stykke op på The Evening Star, og snart er de to hvirvlet ind i gensidige løgne og farlige afsløringer.

Frances spiller et farligt spil, hvor hun er presset af Mr. Adams til at hvidvaske penge og forfalske regnskaber. Men hun snyder også Mr. Adams, gemmer penge til sig selv og brygger på en lusket hævn over den onkel, som har slået hendes far ihjel.

Spillernes roller

De to tvillinger Joe og Ian samt deres Kusine Frances udgør hovedpersonerne i *Aftenstjerner*. Det er primært gennem dem, at scenariet udspiller sig, og det deres reaktioner på konflikten mellem Mr. Adams og statsadvokaten, der udgør kernen i spillet. Således spiller tre af spillerne hovedpersonerne.

De sidste to spillere har ikke en hovedperson i traditionel forstand. De er i stedet en slags 'hjelpestilledere', kaldet *modspillere*. Deres opgave er at sætte scener, lave beskrivelser, spille bipersoner og konstant påvirke spillet i enten Mr. Adams eller statsadvokatens favør. Den ene spiller skal således sørge for at pleje Mr. Adams interesser, mens den anden skal pleje statsadvokatens. Det kan de blandt andet gøre ved konstant at prikke til hovedpersonernes dilemmaer og konflikter, og enten ved at friste eller udsætte dem for ubehageligheder.

Den ene modspiller får i sit spillermateriale beskrevet Mr. Adams, mens den anden får statsadvokaten. Derudover har de hver også en beskrivelse af Dwayne Young (Ians elsker), som de skal skiftes til at spille. Dermed er han et et wildcard i scenariet, der kan trække historien i flere forskellige retninger. Resten af bipersonerne introducerer de to modspillere løbende ud fra stikord på deres oversigtsark.

Spillederens rolle

Som spilleder i *Aftenstjerner* er din rolle at holde styr på de overordnede rammer og holde sammen på scenariet. Mange af de traditionelle spillederopgaver får du hjælp til af de to modspillere. Således skal du holde snor i de to modspillere og sørge for, at deres spil er balanceret og interessant. Samtidig skal du konstant give dem inspiration, modspil og ideer, som de kan bruge.

Endelig er det din opgave at klippe scenariet tæt og sørge for, at historien bevæger sig fremad mod det uundgåelige klimaks.

Scenariets forløb

Scenariet består af tre akter, der hver består af en række løst definerede nøglescener, som alle spillere kender til på forhånd. Scenerne skaber fremdrift i historien, giver spillerne noget at spille hen mod og sætter konflikterne på spidsen. Scenerne imellem disse nøglescener bliver defineret af enten dig eller en af de to modspillere.

Genre og stemning

Aftenstjerner er et tragikomisk noirscenarie. Det betyder, at stemningen er en blanding af det tragiske og det komiske. Grundlæggende er det en historie om forfald og forførelse, kriminalitet og orden, og om de mange gråzoner ind i mellem. Det komiske kommer fra hovedpersonernes handlinger og drømme, der driver dem ud i groteske situationer og tåbelige beslutninger.

Scenariet udspiller sig et i New York, hvor snestorm, art deco og frysende arbejdsløse sætter scenen. Det udspiller sig blandt tommyguns, bløde hatte og sorte ford T-biler. Blandt ramponerede natklubber og storladne teatre med fløj og skarpe projektører. Og blandt step-dans, røgtunge barer og tilsnede baggyder.

Forførelse og forfald er også to ord, der beskriver stemningen i *Aftenstjerner*. Scenariet handler både om de glitrende neonfacader på Broadway og de skæbner, der kommer i klemme i drømmen om lette penge og magt. Det handler om store penge i en tid, hvor alt forfalder og depressionen tager til. Og endelig handler scenariet om forførelser, der er baseret på løgne og naive forestillinger om en bedre fremtid.

Forførelse og forfald

Forførelse og forfald er to overordnede temaer for *Aftenstjerner*. Dobbeltigheden er essentiel for scenariet, og alle elementer i spillet kan indeholde begge dele. Således er alt det, som er smukt og forførende på overfladen, også potentielt farligt. Og det grimme og forfaldne kan også indeholde det forførende.

For at tydeliggøre dette tema indeholder scenariet en række små sedler, der hver er påtrykt enten 'forførelse' eller 'forfald'. På hver af disse sedler optræder der desuden et stikord, som f.eks. kan være 'pistol', 'vrede' eller 'champagne'. Sedlerne skal lægges i en skål, en hat eller lignende, og i løbet af spillet kan du og spillerne trække sedler, hvis I har brug for inspiration.

Sedlerne kommer også i brug, hver gang mod spillerne bliver bedt om at lave en beskrivelse. Se mere om det i afsnittet 'Værktøjer og virkemidler'.

Spillermateriale

De tre hovedpersonspillere får hver en beskrivelse af deres hovedperson samt et oversigtsark over scenariet. Herpå kan de se scenariets forløb samt en liste over bipersoner.

Modspiller-Adams får en introduktionstekst, bipersons-beskrivelser af Mr. Adams og Dwayne samt en oversigt over scenariet.

Modspiller-McDorman får ligeledes en introduktionstekst, beskrivelser af statsadvokaten og Dwayne samt en oversigt over scenariet.

Natklubben

og de centrale karakterer

Lidt vest for Broadway ligger natklubben The Evening Star. Klubben ligger i en slidt bygning, som bærer præg af manglende vedligeholdelse og en lidt for dårlig økonomi. Over indgangen hænger store neonbogstaver, der danner ordet ”The Evening Star”. Det vigtige er gået ud og er kun synligt i uregelmæssige glimt, der følges op af en elektrisk sitren. Under neonbogstaverne hænger et mindre skilt, der siger ”Tonight: Xmas Special”.

Inde i klubben er der sjældent fyldt op, men trods deres antal kan de få gæster sagtens udfylde rummet med røg og snak. Her kommer et spraglet publikum bestående af fallerede Broadway-personager, desperate kvinder og folk, der ikke har star quality til at komme ind de fashionable steder på den gyldne gade. Over klubbens lokale ligger et par små beboelseskamre og et alt for lille og rodet kontor. Her har de tre bestyrere har hjem, og her gør de deres regnskaber.

Mr. Adams aka Daddy

I virkeligheden er det Mr. Adams, der ejer The Evening Star. Det er der ikke mange, der ved, og det er der en god grund til. Han bruger nemlig klubben til at hvidvaske ulovlige dollars og skaffe penge af vejen for skattevæsnet, inden de kan gå retur og bruges til mere lovlige formål. Men de dårlige tider og det alt for store pres har fået Mr. Adams til at træffe en beslutning: Al samarbejde mellem ham og The Evening Star skal nu ophøre, før alt går helt galt.

Mr. Adams er en de største executives på Broadway. Han ejer flere store teatre og har stået bag nogle af de største musicalsucceser tilbage i de brølende tyvere. Han er sentimental herre, der har let til tårer og let bliver berørt af følsomme øjeblikke – både i kunsten og i det virkelige liv. Men han er også brutal og har vold og død på samvittigheden – og faktisk så brutal, at han er ansvarlig for sin brors død for år tilbage.

Mr. Adams har to sønner, tvillingerne Joe og Ian, som han har sat til at bestyre The Evening Star. Det kan undre, at de aldrig har fået en reel chance og for alvor er blevet en del af deres fars imperium. Måske er det fordi Mr. Adams ser sine sønner som en irriterende hæmsko, som han helst ville af med. Eller måske er det for at hærde dem og lære dem om livets genvordigheder, at de er sat til at bestyre en faldefærdig klub uden skyggen af

den glamour, der ellers omgiver deres far. Faktum er dog, at sønnerne for flere år siden fik til opgave at sørge for driften af natklubben, og at de ikke må fortælle nogen, hvem der i virkeligheden ejer den.

Sønnerne ved ikke, hvad The Evening Star i virkeligheden bliver brugt til. De tror blot, at klubben er deres mulighed for at vise Daddy, at de kan udrette noget. Det er nemlig Frances, der står for hele bogholderiet i natklubben. Mr. Adams tilbød hende posten kort efter, at hendes far var blevet dræbt og fundet død i havnen. Officielt sagde Daddy, at det var hans storsindethed og bekymring for sin niece, der fik ham til at tage sig af hende. Men virkeligheden er mere broget: Frances overværede nemlig drabet på sin far. Derfor kunne det være Mr. Adams måde at holde hende i skak på, da han tilbød hende pladsen som medbestyrer og bogholder på The Evening Star.

Men Mr. Adams er presset. Depressionen gør ondt på hans forretninger bløder. Flere af hans teatre på Broadway er allerede lukket. De lyssky forretninger, der udgør essensen af forretningen er heller ingen succes mere: sprutten er igen blevet lovlig, og folk holder på pengene. Og så er der selvfølgelig den ondsindende smædekampagne fra Statsadvokat McDorman. Først handlede det om grumsede ejendomshandler i Bronx, siden om kartelsamarbejde på Broadway, og nu ved Daddy, at det kun er et spørgsmål om tid, før turen er kommet til det mest beskidte kort af dem alle: The Evening Star.

Jo mere presset Mr. Adams bliver, jo mere desperat er han rede til at slå igen – både på statsadvokaten og sidste ende også sin egen familie. Han ved, at noget er i gærde, og han frygter inderligt, at nogen har fået kendskab til hans ejerskab af The Evening Star. Han har en snigende angst for, at nogen har sladret, og hans frustration kammer over, da han i affekt skyder sin egen revisor, der kommer med dårlige nyheder, om at relationen til klubben måske er afsløret.

Det mest oplagte bud på en lækage er Frances, som er den eneste af tre bestyrere, der kender til ulovlighederne i klubben – men det kan jo lige så godt være en af de to andre. Derfor kontakter Mr. Adams sin søn Joe og beder om en tjeneste: Han skal holde et ekstra godt øje med både Frances og Ian. Foran Joe ligger den døde revisor, og han har intet andet valg end at takke ja – både fordi han er bange, og fordi han endelig har en mulighed for at være til gavn over for sin far.

Joe

Den 'ældste' af tvillingerne er udadvendt og hurtigtgtænkende, men har aldrig formået at imponere sin far i den grad, som han gerne ville. Han har to drømme, som peger i hver sin retning: Enten at komme ind i varmen hos sin far og gå hans veje – eller også at lave sit eget teater for at vise alle, at han kan stå på egne ben og selv skabe noget stort.

Han flamboyant og udadvendt, og han fører sig frem som en ægte playboy, når han har sin gang på Broadway. Han ved ikke, at folk griner bag hans ryg og taler dårligt om andenrangsklubben The Evening Star.

Joe bliver sat i et dilemma ved scenariets start: Tvillingebror Ian har fundet en skuespilsforfatter og støtter pludselig ideen om at lave klubben om til et teater – hvad han aldrig har villet før. Men de mangler penge, og dem bliver de nødt til til at bede Daddy om.

På samme tid har Daddy for første gang åbnet døren på klem for Joe og bedt om en tjeneste: Han skal holde øje med Frances og Ian og rapportere alt mistænkeligt. Pludselig må Joe spille dobbeltspil og vælge, om han vil tilfredsstille alle eller træffe et valg med de konsekvenser, der måtte følge. Og alt bliver sværere, da Daddy en dag dukker op og siger, at alt samarbejde mellem ham og klubben må ophøre øjeblikkeligt – for hvor skal pengene til teaterdrømme så komme fra?

Ian

Ian er den 'yngste' af tvillingerne. Han er velovervejende, grænsende til det småkedelige og normalt bange for at tage selv den mindste chance.

Modsat sin bror har Ian ikke de store forventninger om, at de en dag vil komme ind i varmen hos Daddy. Han drømmer i stedet om at leve sit eget stille liv, hvor han kan passe sig selv og få lov til at være i fred – hvilket han faktisk har fået lov til som bestyrer af The Evening Star.

Men Ian er havnet i en situation, hvor hans ønske om et roligt liv er blevet udfordret. Han er nemlig homoseksuel og har indledt en affære med gigoloen Dwayne Young, som Ian tror er en dygtig skuespilsforfatter. Dwayne er Ians første store kærlighed, og for at holde fast i ham har Ian bildt ham ind, at The Evening Star snart skal bygges om til et teater – hvad Ian aldrig har haft de fjerneste planer om. Der skal de opsætte Dwaynes næste stykke og gøre ham til en stor stjerne.

Det hele bliver værre, da det viser sig, at Dwayne Young er den udstødte søn af selveste statsadvokat Richard McDorman. Dwayne har i et forsøg på at opnå sin fars accept har fortalt, hvem der i virkeligheden ejer The Evening Star.

Så Pludselig må Ian indse, at hans kærlighedsforhold bygger på gensidige løgne; at han har gang i et teaterprojekt, han egentlig ikke ønsker; og at han har forrådt sin far, der derfor nu er under meget hårdt pres.

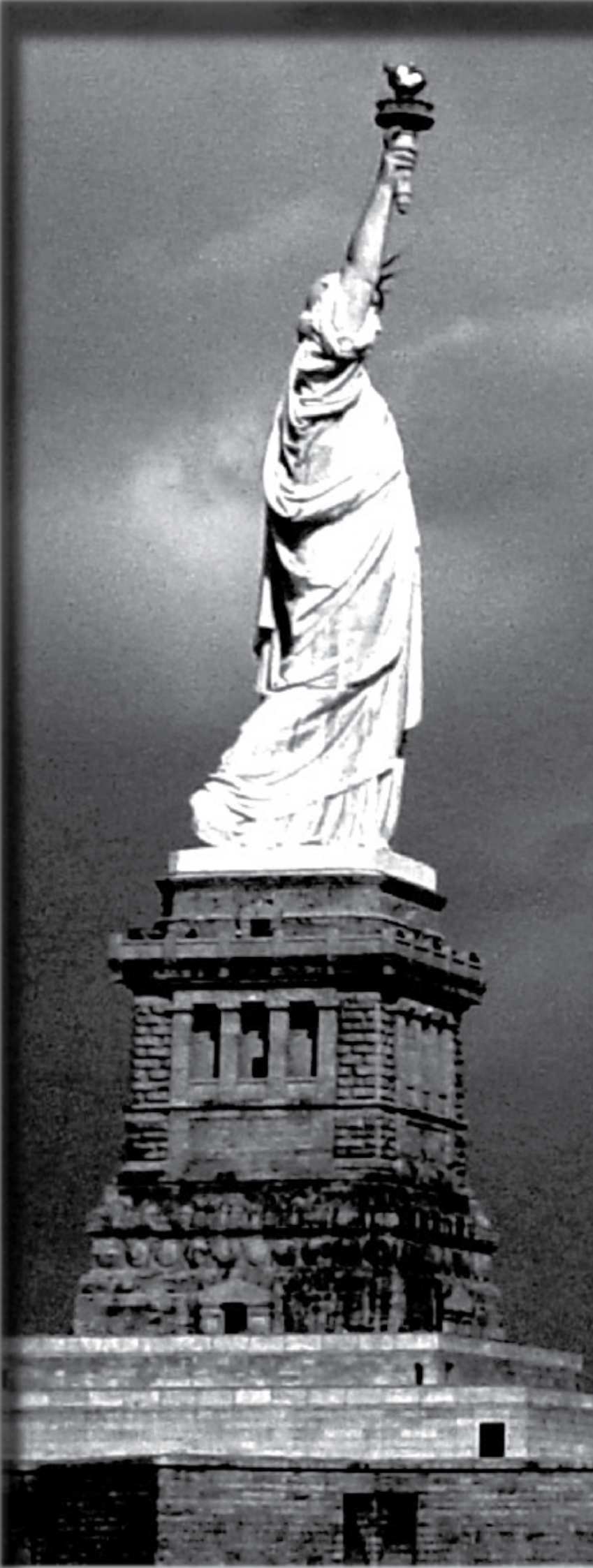

Frances

Frances er bogholder og administrator på The Evening Star. Udadtil er hun en moderlig og hyggelig pige, der gør sit bedste for at hjælpe sine fætre. Men Frances er også en udspekuleret kvinde, der spiller et farligt spil. På den ene side hjælper hun Daddy med hans lyssky forretninger, og samtidig er hun godt i gang med at forråde ham. Hun har nemlig snydt både Mr. Adams og hans revisor, og hun har lagt betydelige summer af de hvidvaskede penge til side til sig selv.

Da Daddy tilbød hende at arbejde for sig, vidste hun ikke, om det var ægte hengivenhed eller en subtil trussel mod hendes person efter hendes far var blevet dræbt. Hun accepterede dog hans tilbud – mest af frygt. Hendes eneste klausul var, at tvillingerne intet måtte vide om ulovlighederne. Siden har hun passet sit arbejde, mens hun hver dag overvejer, hvordan hun kan få en passende hævn over sin fars morder.

Ved scenariets start er Frances presset. Hun ved, at Daddys imperium er ved at revne, og at det kun er et spørgsmål om tid, før det hele falder. Da statsadvokaten starter sine undersøgelser af The Evening Star, risikerer Frances at hendes underslæb og hvidvaskning kommer frem i lyset. Her har hun en enestående chance for at få Mr. Adams i fedtefadet, men samtidig udsætter hun både sig selv og fætrene for fare. Både fordi hun selv risikerer straf, men også fordi Daddys vrede kan blive livsfarlig, hvis han opdager hendes forræderi.

Dwayne Young

Dwayne Young fører sig frem i Broadway-miljøet, hvor han lader som om han er en dygtig skuespilsforfatter. I virkeligheden er han en gigolo, der lokker sine kunder ind i varmen med tomme ord om kunst og teater.

Affæren med Ian startede på samme måde som med Dwaynes andre elskere. Han forførte ham med sine fortællinger om kunst og sine evner som skuespilsforfatter. Men der er sket noget mellem dem, og Dwayne føler sig for første gang derude, hvor han ikke kan bunde. For nu har han fundet en, han gerne vil beholde som elsker, men som han samtidig har forrådt og løjet over for.

Dwayne er scenariets "femme fatale" - eller rettere "homme fatale". Det er hans tragiske dobbeltspil, der henleder statsadvokatens blik på The Evening Star. Han er den fortabte søn af statsadvokat Richard 'Billy' McDorman. Han har mistet sin fars officielle opbakning, da han som homoseksuel kunstner ikke passer ind i McDormans konservative billede af et korrekt og moralsk acceptabelt Amerika.

For at komme ind i varmen igen hos sin far, har han i sin dumhed fortalt, hvem der ejer The Evening Star. Det er ellers en meget hemmelig oplysning, som Ian har betroet ham.

Dwayne er scenariets wildcard, som de to modspillere skiftes til at spille, og derfor kan trække historien i flere retninger.

Statsadvokat Richard 'Billy' McDorman

Statsadvokaten ønsker ro og moralsk stabilitet i både New York og hele Amerika. Sådan siger han i hvert fald officielt, selvom onde tunger hævder, at han selv har gang i moralsk anløbne forretninger. Nogen kalder ham en opportunist, der er villig til at tilsidesætte moralen i forhold til karrieren. Og hvad vil offentligheden ikke sige, hvis de vidste, at den konservative fortaler for ordentlige familieværdier har homoseksuel søn?

Faktum er dog, at statsadvokaten har gang i en kampagne, der rydder op i korruptionen og gørew New York til en mere anstændig by uden forbryderkonger og kriminalitet. Kampagnen har han bygget op igennem flere år, og den står til at kulminere, hvis han fælder Mr. Adams.

Værktøjer og Virkemidler

I dette afsnit finder du en nærmere præsentation af, hvordan *Aftenstjerner* fungerer. Først beskrives forskellen mellem hovedpersoner og modspillere, og herefter finder du en guide til, hvordan du kører scenariet som spilleder.

Hovedpersonerne

De tre hovedpersoner er kernen i scenariet. Det er deres synsvinkel, der er central i spillet, og deres konflikter, som er i centrum, også selvom de bliver involveret i konflikten mellem Daddy og statsadvokaten.

Det betyder, at de fleste scener i spillet skal involvere en eller flere af hovedpersonerne. Derved slæde de to modspillere generlet sætte en scener, hvor hovedpersonerne er til stede – selvom der naturligvis kommer til at være nogle enkelte, hvor der kun optræder bipersoner - f.eks. hvor Mr. Adams og statsadvokaten mødes face-to-face.

Scenariet handler i høj grad om at få de tre hovedpersoner ud på gatis og få dem til at gøre mere og mere desperate ting for at redde deres egen situation. Samtidig viser det sig, at deres forskellige mål er uforenelige, og de må hver især vælge, hvor langt de vil gå for både at opnå egne drømme og redde deres egen røv. Presset stiger naturligt på dem gennem spillet, og det er meningen, at de skal meget længere ud, end de kan bunde.

Det er vigtigt, at du inden spilstart gør de tre hovedperson-spillere opmærksomme på, at det essentielle i scenariet ikke er at sørge for den enkelte hovedpersona ve-og-vel. Det vigtigste for spillerne er derimod at skabe en interessant, tragikomisk historie, hvor hovedpersonerne virkelig er ud på gyngende grund. Husk, at minde dem om, at desperate, uovervejede valg ofte er langt mere interessant end fornuftige.

Modspillerne

Modspillerne har to primære opgaver: De skal hjælpe med at trække hovedpersonerne ud i problemer og samtidig dreje historien i enten Mr. Adams' eller McDormans favør. Det kan de gøre på flere forskellige måder. De kan:

- lave beskrivelser af steder og personer, der stemningsmæssigt farver spillet på en særlig måde,
- sætte scener, der trækker historien i en bestemt retning eller tvínger interessante reaktioner frem,
- spille og introducere bipersoner, der kan gavne modspillerens dagsorden,
- påvirke spillet løbende i de enkelte scener ved f.eks. at introducere nye elementer, "hviske" kommentarer til spillerne eller stille forhindringer op.

Overfor de to modspillere skal du slå fast, at det vigtigste er at påvirke hovedpersonernes spil og skabe en god historie - ikke at 'vinde' over den anden modspiller. De skal med andre ord ikke kapre spillet og bare køre ud af deres egne tangenter - hvilket ellers kan være nemt for især McDorman-modspilleren, der har hele politistyrken og loven på sin side.

Lave beskrivelser

Hver gang nye elementer bliver sat i spil, kan du lade de to modspillere hjælpe med at beskrive dem. Det kan f.eks. være i åbningen af scenariet, hvor du på skift lader dem fortælle om New York ved juletid, om *The Evening Star*, Broadway og Daddys kontor. Eller når Ian i hemmelighed opsøger Dwayne Young på hans lurvede pensionat, kan du lade modspillerne give en beskrivelse af stedet.

Når du beder en modspiller om at lave en beskrivelse skal vedkommende trække en seddel, hvorpå der enten står 'forførelse' eller 'forfald'. På sedlen vil der også være et stikord, som vedkommende kan bruge som inspiration i sin beskrivelse. Nu skal modspilleren farve sin beskrivelse af, om han har trukket 'forførelse' eller 'forfald'. Herefter lader du den anden modspiller overtage, og det er nu hans opgave at beskrive ud fra det modsatte.

Så hvis en modspiller trækker 'forførelse + makeup' starter han f.eks. med at fortælle om de tiltrækkende og smukke ting ved Broadway og den perfekte makeup, som skuespillerinderne bærer. Bagefter tager den anden modspiller over og går i dybden med den menneskelige tragedie, om makeuppen, der er tværet ud og løber af tårer.

Du kan også hjælpe modspillerne i deres beskrivelser ved at stille relevante spørgsmål. Det kan f.eks. være: "Hvordan ser McDormans øjne ud, hvis man kigger dybt ind i dem?" - eller: "Hvad ligger der på skrivebordet?" På den måde kan du også introducere elementer på en subtil måde.

Sætte scener

Aftenstjerner består af nogle enkelte faste nøglescener, som spillet skal igennem. Mellem disse nøglescener kan modspillerne sætte scener, der lever op til deres ønsker og behov. Det kan f.eks. være, at McDorman opsøger Frances i en øde gyde for overtale hende til vidne mod Mr. Adams. Eller det kan være, at Mr. Adams mænd dukker op på *The Evening Star* for at tage en alvorlig snak med Joe, som ikke lever op til sin fars forventninger. Scener kan selvfølgelig også være mere subtile og ikke direkte tage udgangspunkt i Mr. Adams eller statsadvokaten, men blot er relevante for hovedpersonernes interne forhold.

Enkelte scener kan også foregå, uden at nogen hovedpersonerne er til stede - f.eks. at McDorman i al hemmelighed mødes med sin søn Dwayne Young. Det er dog vigtigt, at den type scener har en konkret relevans for hovedpersonernes historie. Således er det ikke interessant, hvis Dwayne og hans far kun taler om deres eget forhold, uden at det relaterer til *The Evening Star* og kampen mod Mr. Adams.

Spille og introducere bipersoner

Både du og modspillerne kan introducere bipersoner, men det er grundlæggende modspillernes opgave at spille dem. Det gælder både for de få personer, som er beskrevet i deres spillermateriale, og for de personer der introduceres undervejs. Bipersoner kan både være de centrale personer som Mr. Adams eller Dwayne Young, og det kan være politifolk, håndlangere eller personalet på The Evening Star.

Grundlæggende gælder det om for modspillerne at spille bipersonerne, så de skaber værdi for den samlede historie. Men samtidig er de også et stærkt værktøj til at trække historien i deres retning. Det er f.eks. ikke ligegyldigt, om en politibetjent bliver spillet af den ene eller den anden modspiller – således kan betjenten både været retscaffen og ude efter oplysninger, eller han kan være korrupt og i lommen på Mr. Adams.

Selvom en modspiller introducerer en biperson, behøver han ikke selv at spille den. Det bestemmer han selv, om han vil, eller om det skal være den anden modspiller, der gør det. På samme måde gælder det også, hvis han sender to bipersoner ind i en scene. Som udgangspunkt holder en modspiller dog fast i en biperson, når først han har spillet den én gang – men de kan bytte, hvis det skulle blive nødvendigt.

En modspiller kan også sagtens placere bipersoner i en scene, som den anden modspiller har sat.

Påvirke spillet løbende undervejs

Udover de nævnte opgaver ovenfor kan de to modspillere også påvirke spillet løbende i de enkelt scener på klassisk spilledermaner. Og det er herigennem, at meget af scenariets komik opstår, når de to modspillere hele tiden prøver at trække en scene i hver sin retning. Det kan de f.eks. gøre ved at introducere nye elementer i scenen, ved at beskrive detaljer eller ved at tale til hovedpersonernes følelser og dilemmaer.

Et eksempel: Hovedpersonerne prøver at skaffe liget af Mr. Adams revisor af vejen. Her kan modspillerne hele tiden prikke til detaljer, der afgør, om deres foretagende lykkes eller ej. Måske prøver tvillingerne at smide liget ud fra en bro og ned i Hudson-floden. Den ene modspiller er interesseret i at det lykkes. Han fortæller derfor om, hvor tåget der er, så ingen ser den. Den anden prøver samtidig at få missionen til at gå galt. Det gør han først ved at sende en gadebetjent ind i spillet, og senere beskriver han det høje brag, da liget rammer isen på floden. Samtidig prøver han at tale til hovedpersonernes samvittighed: ”Det er virkelig ulækkert det her. Og er det nu også smart? At gemme et lig er en slem forbrydelse.” Den anden spiller svarer igen: ”Det er jeres eneste chance det her for at slippe af med liget. Det skal være nu. Bliver det opdaget, er I færdige. Og Mr. Adams vil lade sin vrede hagle ned over jer”.

Hvilke bipersoner er der?

I modspillernes spillermateriale er der kun personbeskrivelser af tre bipersoner.

I Modspiller-McDorman er det statsadvokaten selv samt Dwayne Young. I Modspiller-Adams er det Mr. Adams og Dwayne.

Resten af bipersonerne er op til spillerne og dig at definere og introducere i løbet af spillet. På alle spilleres oversigtsark er der dog en liste over mulige bipersoner.

Dwayne Young

Dwayne er en særlig biperson, som begge modspillere kan spille, og som er beskrevet i deres spillermateriale. De to beskrivelser er en smule forskellige, og hans intentioner er derfor forskellig, alt efter, hvem af modspillerne, der spiller ham.

I Modspiller-Adams' oplæg er han rent faktisk forelsket i Ian og derfor interesseret i at gøre det så godt som muligt over for ham. I Modspiller-McDormans oplæg er Dwayne derimod en kyniker, der blot udnytter Ians kærlighed til egen vinding.

Når Dwayne optræder i en scene, skal du aftale med modspillerne, hvem der spiller ham. Vil begge modspillere spille ham i en given scene, trækker de lod.

Spillederens værktøjer

Som spiller i *Aftenstjerner* er din primære opgave at holde scenariet på sporet og få historien til at skride fremad. Det gør du både ved at være den, der har styr på de overordnede linier, og ved at coache modspillerne. Du skal give dem inspiration og ideer til til deres opgave med at påvirke fortællingen og få konflikterne til at blive sat helt på spidsen. Samtidig er det dig, der har ansvar for at holde scenariets tempo, klippe scenerne og sørge for, at ingen keder sig.

At coache modspillerne

Det er dig som spiller, der skal have overblikket over hele scenariet og kende detaljerne. Selvom modspillerne har indblik i konflikterne og ideer til påvirke historien, har de ikke det fulde overblik. Derfor er det din opgave at fodre dem med ideer, når der er behov for det. Du kan måske se en retning i historien, som de ikke kan se, og så er det naturligt at foreslå en bestemt scene. Eller måske er en modspiller ved at køre scenariet lidt for langt i en bestemt retning, og så er det din opgave at få det bremsset. Det kan du gøre ved direkte at sige det til modspilleren eller ved at give den anden modspiller nogle ideer, der kan hjælpe ham til at trække spillet tilbage på sporet.

Du kan selvfølgelig også gå direkte ind og give ideer til de spillere, der spiller hovedpersoner. Måske ved at give dem en vigtig oplysning eller ide på det helt rigtige tidspunkt, eller ved at stille forhindringer op i scene, som sætter konflikterne yderligere på spidsen.

At sætte konflikter på spidsen

Aftenstjerner er ikke et naturalistisk scenarie om indestængte følelser. Det er en tragikomisk fortælling, hvor personerne konstant skal tage de forkerte valg, og hvor konflikterne skal sættes så meget på spidsen som muligt. Hovedpersonerne skal helst så langt ud i frustrationer, konflikter og dilemmaer, at det bliver sjovt.

Dette er selvfølgelig i høj grad modspillernes opgave, men som spiller er det vigtigt, at du hjælper konflikterne på vej. Derfor finder du herunder en kort introduktion til, hvordan de centrale konflikter kan blive så skarpe som muligt.

Joes drøm om at behage farmand eller få sit eget teater

Ved scenariets start har Daddy bedt Joe om at holde øje med de to andre bestyrere. Dette er en unik chance for Joe for at bevise sit værd. Men samtidig har Ian hyret en skuespilsforfatter og vil pludselig gerne være med til at lave *The Evening Star* om til et teater. Dette er en kæmpe mulighed for Joes drømme, men den mangler finansiering, og her er det kun Daddy, der kan hjælpe. Den mulighed falder desværre til jorden, da Daddy beder om, at alle bånd mellem klubben og ham bliver brudt.

Det betyder at finansieringen må komme andet steds fra: Måske fra Frances, som i hemmelighed har en del penge lagt til side. Men det kan blive yderst farligt. Så pludselig må Joe vælge, om han vil satse på sit teater og derved forråde sin far, eller han vil lade sin bror og kusine i stikken og hjælpe sin far. Måske presser Daddy endda Joe til at gøre mere drastiske ting, efterhånden som han opdager, hvordan tingene står til med Frances' under-slæb og Ians sladder til sin elsker.

Historien om Joe skal være præget af konstante dilemmaer og potentielle dobbeltspil. Og efterhånden som scenariet skrider frem, bliver han tvunget til at vælge side, før han når frem til den uundgåelige konfrontation – enten med sin far eller med de to medbestyrere af natklubben.

Ians umulige kærlighed

Ian er faldet i klørne på en mandlig 'femme fatale' og er endt i et stormende kærlighedsforhold baseret på gensidige løgne. Samtidig har Ian brudt sin fars tillid ved at fortælle Dwayne, at det er Mr. Adams, der ejer klubben.

Ian er så forblændet, at han vil gøre alt for at holde fast i Dwayne. Spørgsmålet er selvfølgelig, hvad der sker, når løgnene kommer frem i lyset. Vil Ian kunne holde på Dwayne, når der er ikke er noget teater? Hvordan reagerer både Ian og hans far, når det kommer frem, at Dwayne er statsadvokatens søn? Hvad siger Daddy, når han opdager, at det er Ian, der er lækagen? Og kan det eventuelt lykkes Ian at holde løgnen kørende og få skabt et teater for Frances' penge? I så fald vil de få Daddys vrede at føle.

Historien om Ian skal helst helt derud, hvor Ian forsøger at konstruere mere og mere vanvittige løgne for at holde fast i sin kærlighed til Dwayne. Det skal blive mere og mere umuligt, og til sidst vil Ian måske gå til de mest desperate yderligheder. Og måske bliver det en tragisk slutning, hvor han må gøre frygtelige ting ved Dwayne.

Frances' forræderi og ønske om hævn

Frances er blevet presset til at være bogholder og administrator af *The Evening Star*. Hun har set sin far blive dræbt af Mr. Adams mænd, og nu sidder hun og laver lyssky forretninger for ham.

Fra scenariets start bliver Frances sat under pres, da statsadvokatens blik lander på natklubben. For det første risikerer den ulovlige pengevaskning at komme frem i lyset, hvilket både kan skade og gavne Frances, alt efter hvordan hun spiller sine kort. For det andet risikerer hun at være den hovedmistænkte for at have fortalt om natklubben til statsadvokaten, da hun som den eneste af bestyrerne kender til de omfattende ulovligheder.

Samtidig må Frances vælge, om hun vil hjælpe med at finansiere tvillingerens teaterprojekt. Og vil hun i så fald bede Daddy om penge? Eller vil hun finansiere det af de penge, hun i hemmelighed har gemt?

Alt bliver ændret, når Mr. Adams fortæller, at han lukker alt samarbejde med klubben. Her bliver Frances bedt om at brænde vigtige papirer, og igen må hun vælge, hvor langt hun vil gå i sit forræderi. Vil hun forråde Daddy fuldstændig og få sin oprejsning, velvidende at det kan gå ud over hendes fætre og hendes eget liv? Eller vil hun prøve at fortsætte sit dobbeltspil så længe som muligt?

Historien om Frances skal udvikle sig, fra at hun har helt styr på sit spil, til at det bliver en kamp for at overleve. Hun kan blive spillet ud mellem de to brødre og må til sidst stå i nogle fatale valg om hvem, hun vil hjælpe – hvis hun da vil hjælpe nogen.

Scenariets struktur og dramaturgi

Aftenstjerner har en dramatisk struktur, der består af tre akter. Første akt er introduktion og etablering af spillet, anden akt sætter for alvor konflikterne i gang, mens tredje akt rummer kulminationen og det endelige klimaks. I hver akt er der nogle få fastlagte scener, som hjælper både dig og modspillerne til at fokusere historien og få fortællingen til at pege mod det tragikomiske endeligt.

Både modspillerne og hovedperson-spillerne har kort skitseret de tre akter og de centrale scener på deres oversigtsark. Derved sikres det, at I alle er med til at køre scenariet i samme retning og har nogle begivenheder at spille hen i mod.

Første akt - præsentation og etablering af personer og konflikter

Første akt handler om at få præsenteret statsadvokatens projekt samt at få etableret hovedpersonerne og deres personlige projekter. Akten starter med en stor gallaforestilling på Broadway, hvor hovedpersonerne møder både Wayne Young og Daddy. Herefter følger en etablering af *The Evening Star* og det første besøg fra statsadvokaten i klubben. Akten slutter, da Mr. Adams opsøger natklubben med liget af sin revisor i en kasse og nyheden om, at han bliver nødt til at stoppe alt samarbejdet med klubben. Kassen med liget er en lille påmindelse om, hvad der sker, når man ikke lever op til Mr. Adams forventninger.

Anden akt - eskalering af konflikter

I anden akt står hovedpersonerne pludselig alene uden økonomisk støtte fra Daddy. Samtidig har de en kasse stående med et lig, som de bliver nødt til at få af vejen. Dertil kommer, at statsadvokaten intensiverer sit fokus på *The Evening Star*.

Herefter eskalerer historien, efterhånden som hovedpersonerne prøver at forfølge deres mål, samtidig med at presset udefra stiger – både fra statsadvokaten og fra Mr. Adams, der vil redde sit skind og vide, hvorfra McDorman har sine oplysninger. Tingene bliver mere og mere komplicerede, efterhånden som de tre hovedpersoner må indse, at deres egne mål har farlige konsekvenser og ikke harmonerer med de andres.

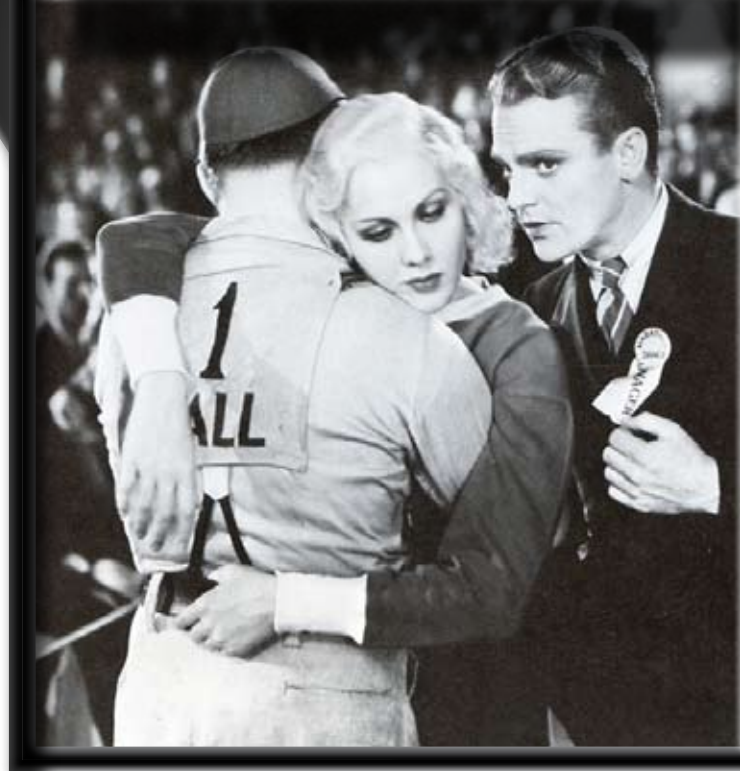
Akten slutter, da politiet stormer og ransager både *The Evening Star* og Mr. Adams kontor.

Tredje akt - kulmination og klimaks

Tredje akt starter med det væsentlige spørgsmål: Har politiet fundet noget i ransagningerne, som endegyldigt kan fælde Mr. Adams? Samtidig er hovedpersonerne nu så meget ude på glatis, at de må ty til drastiske metoder for at kæmpe sig tilbage på sikker grund.

Mr. Adams og hans mænd har også muligheden for at gribe til vold og optrapning i deres sidste forsøg på at redde situationen og måske endda få eventuelle forrædere på enten rette køl eller elimineret.

Akten slutter juleaften i et klimaks, der bør indeholde blod, frustrationer og en form for konklusion.

Prolog

En kort prolog præsenterer New York og de to modstandere statsadvokat McDorman og Mr. Adams. Prologen starter med en beskrivelse af storbyen. Herefter møder statsadvokaten op på Mr. Adams kontor med en avisartikel, der fortæller, at McDorman regner med at fælde Adams inden jul.

Beskrivelse af New York

Start med at lade de to modspillere beskrive New York. Fokus kan være på snestorm, juletravlhed og byens storhed. Men det kan også være på depressionen, kriminaliteten og de forhutlede skikkelser, der gemmer sig i snedriver og i iskolde lejligheder.

Statsadvokaten besøger Mr. Adams

Lad modspillerne beskrive Mr. Adams kontor. Herefter fokuseres der på Mr. Adams, der sidder bag sit store skrivebord, da sekretæren kan fortælle, at der er en gæst. Ind træder selveste statsadvokaten, der har en avis under armen. Han vil bare lige præsentere forsiden for Mr. Adams. Der står: "Statsadvokat McDorman: Jeg knalder Mr. Adams inden jul". Herefter udspilles der en lille scene fyldt med overfladiske høfligheder, spydige hentydninger og indædt had mellem de to mænd.

Første akt

21-22 december 1934

Vi får præsenteret hovedpersonerne til en stor gallaforestilling på Broadway, hvor de til efterfesten møder både Dwayne Young og Daddy. Herefter følger en etablering af The Evening Star og det første besøg fra statsadvokaten i klubben. Akten slutter, da Mr. Adams opsøger natklubben med liget af sin revisor i en kasse og nyheden om, at han bliver nødt til at stoppe alt samarbejde med klubben. Kassen med liget er en lille påmindelse om, hvad der sker, når man ikke lever op til Mr. Adams forventninger.

Namedropping i teatret

Hvis du har brug for at kunne namedroppe nogle interessante kendte personligheder kan du blandt andet nævne:

Cole Porter, stor komponist, der har skrevet musicalen *Anything Goes*

Irving Berlin, sangskriver og hitmager

Fred Astaire, upcoming danser, skuespiller og sanger. Han bliver senere en kæmpe stjerne

George Gershwin, stor komponist, der både skriver sange og symfonier, blandt andet *Rhapsody in Blue*

Malene Dietrich, En af tidens største filmdivaer, der er flyttet fra Tyskland til Hollywood

Anything Goes

Musicalen *Anything Goes* er den eneste store musical-succes i 1934. Det er en farce, der foregår om bord på oceanlinerens S.S. America, der er ved at krydse Atlanten fra London til New York. Hovedpersonen Billy Crocker er en elskovssyg wall-street-børsmægler. Om bord på skibet er også en andenrangsgangster ved navn Moonface Martin, der betegnes som "public enemy nr. 13".

Mange spillere vil kende titelsangen *Anything Goes* fra filmen *Indiana Jones and The Temple of Doom*. Her indleder en kinesisk udgave af sangen nemlig filmen. En anden kendt sang fra stykket er *I Get a Kick Out of You*, som senere er blevet kendt med Frank Sinatra.

Beskrivelse af Broadway, Neil Simon Teatret og musicalen *Anything Goes*

Det er få dage før jul og forventningen er stor i Neil Simon Teatret, som er ejet af Mr. Adams. Her er alle, der er eller vil være noget på Broadway, samlet til årets store julegalla – i år med en opsætning af smash hit musicalen *Anything Goes*.

Lad de to modspillere beskrive Broadway, teatret og musicalen. Stikord kan være neonlys, stepdans og dansere i sømandskostumer.

Gallafest i Neil Simon Teatret

Efter musicalen er der gallafest på teatret komplet med cocktails, smalltalk og namedropping af de kendte. Scenen skal præsentere hovedpersonerne, der både skal fremstå lidt fremmedgjorte og hjemmевандte i dette miljø. Det er også vigtigt at få præsenteret Mr. Adams, der ejer teatret, og har travlt med at pleje sine mange forbindelser. Man kan ikke mærke på ham, at *Anything Goes* faktisk er den eneste succes, han har haft i det forgangne år.

Joe kan føre sig frem og spille Broadway-verdensmand, mens Ian kan forsøge at få diskuteret teaterplaner med sin bror, inden Dwayne dukker op og hilser på. Samtidig skal de finde på en forklaring til Frances, om hvem Dwayne egentlig er. Hvis I ønsker et snert af jalousi ind over Ians kærlighedshistorie, dukker Dwaynes tidligere elsker Adrian Quinn måske op.

Giv modspillerne muligheden for at beskrive både det forførende og det overfladiske ved teatret og festen, inden Daddy hilser kort på sine sønner. Han har nok ikke tid til andet end overfladisk snak denne aften.

Statsadvokaten er også til stede og vil sige goddag til de tre bestyrere af The Evening Star. Han vil nok ikke starte den store udspejgning på dette tidspunkt, men blot præsentere sig og varsle sit snarlige komme i natklubben.

Præsentation af The Evening Star

Efter den glamourøse gallafest på Broadway skal kontrasten til den faldefærdige natklub The Evening Star frem i lyset. Lad hovedpersonerne vende trætte hjem til klubben, hvor aftens lurvede x-mas-variete er i gang.

Giv hovedpersonerne muligheden for at få etableret deres interne relationer lidt mere i deres vante omgivelser på klubben. Her er der tid til at diskutere teaterplaner, finansiering og til at Joe kan se lidt på både Frances og Joe og med mistroiske øjne efter sit møde med Daddy.

Måske har de endda inviteret gæster til klubben i form af Dwayne Young og andre personer fra festen.

Statsadvokaten kigger forbi lidt for tidligt

Næste morgen, lidt for tidligt, før tømmermændene er væk, kommer statsadvokaten på besøg – alternativt i form af sin sleske assistent. Fuld af frisk energi kigger han sig omkring og stiller nærgående spørgsmål – sandsynligvis på en høflig måde. Især vil han gerne tale med bogholderen Frances.

Om han allerede nu finder noget er op til dig og spillerne, men hans besøg skal være ubehageligt og varsle, at nogle hårde dage er i vente.

Besøg af Mr. Adams med et lig og en dårlig nyhed

Sidst på dagen den 22. december dukker Daddy op på The Evening Star sammen med sine to håndlangere Biff og Andrew. Om klubben er åben eller ej er op til dig og modspillerne.

Ude i Daddys store Ford T har de en kasse, som de gerne – lidt diskret – vil aflevere i klubben. Kassen er lukket godt til, men den indeholder liget af Daddys revisor, som blev skudt dagen forinden. Kassen er ment som en 'subtil' advarsel til den forræder, der har lækket ejerskabsforholdet om The Evening Star til statsadvokaten. Daddy siger sandsynligvis ikke noget om, hvad der er i kassen – Joe har nok sin bange anelse, da han allerede har set liget – og han sørger nok bare for, at den bliver afleveret omme bagved.

Men kassen er ikke nok. Daddy har også en dårlig nyhed, som han vil overbringe sine sønner og sin niece: Alt støtte fra hans side til The Evening Star ophører øjeblikkeligt. Frances skal brænde alle papirer og slette alle tænkelige spor efter Mr. Adams i klubben. Nu må de klare sig selv.

Om Daddy fortæller grunden til samarbejdets ophør eller blot finder på en sentimental undskyldning er op til Modspiller-Adams.

Ting på spil i første akt

Udover de faste scener handler første akt om at få præsenteret hovedpersonernes mål og antydning, at de ikke nødvendigvis stemmer overens. Det handler om at få etableret, at Ian er sygeligt forelsket i Dwayne, selvom han gør alt for at skjule det – og at hans pludselige ønske om at lave et teater synes mærkelig. Og så handler det om at få Frances til at være i tvivl om, hvorvidt hun skal holde lav profil eller måske hjælpe tvillingerne med at få finansieret teaterideen. Dertil kommer, at Joes nye mistænksomhed overfor Ian og Frances skal frem i lyset.

Anden akt

22-23 december 1934

Hovedpersonerne har en kasse med en død revisor stående i deres natklub, og Daddy har bedt om at få slettet alle spor mellem ham og natklubben. De må nu genoverveje, hvordan de har tænkt sig at løse deres personlige mål. Samtidig stiger statsadvokatens pres, og Daddy ønsker at finde ud af, hvem der har sladret om hans ejerskab af The Evening Star. Det bliver og mere kompliceret, og hovedpersonerne må indse, at det kan have farlige konsekvenser at forfølge sine egne drømme.

Akten slutter, da politiet ransager både natklubben og Mr. Adams kontor.

Hvordan skaffer man sig af med et lig?

Daddy har efterladt en stor kasse med et lig inden i. Måske kan hovedpersonerne gætte, hvad der er i kassen – måske ikke. Ellers finder de ud af det, når de åbner den. Joe har set liget før, da han var på besøg hos Daddy et par dage forinden, og Frances kender kun revisoren alt for godt fra sine hemmelige forretninger.

Man kan dog ikke have sådan en kasse stående fremme, så den skal skaffes af vejen. Måske gemmer de den i kælderen, måske slæber de den ud til en losseplads, eller måske dumper de den i havnen. Der er under alle omstændigheder lagt op til en komisk scene, hvor bølgerne kommer til at gå højt, og hvor modspillerne hele tiden kan forsøge at trække resultatet i hver sin retning.

Statsadvokaten finder et centralt spor

Indtil nu har statsadvokatens undersøgelse af The Evening Star kun beroet på ren mistanke. Men nu finder han et vigtigt spor, der kan kæde klubben og Mr. Adams sammen og kaste mistanke over, at der er foregået store ulovligheder der. Det kan være et vigtigt papir, et vidne eller noget helt tredje. Måske er det endda en af hovedpersonerne, der går til ham for at fortælle noget.

Pointen med scenen er, at McDorman får bekræftet den mistanke, han har haft, og det giver ham blod på tanden til rent faktisk at leve op til sit løfte om at fælde Mr. Adams inden jul.

Dette er en relativ åben scene, hvis indhold afhænger meget af det tidligere spil, og hvad modspillerne finder på. Det er dog vigtigt, at sporet endnu ikke er 'The Smoking Gun', som entydigt kan fælde Adams.

En meget vred Mr. Adams vil have svar

Mr. Adams kan se, at statsadvokaten mener sin trussel alvorligt, og han er rasende. Han ved, at nogen har sladret til McDorman om hans ejerskab af The Evening Star, og nu vil han vide, hvem der har gjort det. Måske dukker Daddy op i klubben, måske gør nogle af hans håndlangere, eller måske beder han om, at Joe, Frances eller Ian møde op på hans kontor.

Daddy nøjes nok ikke med at stille venlige spørgsmål. Han både truer, råber og slår tydeligt fast, at han ikke finder sig i noget. Og finder han frem til synderen, er det nok en god idé at komme hurtigt væk.

Revisorens død kommer frem i lyset

Liget af revisoren bliver også et større og større problem. Enten bliver det fundet, hvor det er blevet forsøgt skaffet af vejen – eller også begynder den afdødes kone at undre sig højlydt over, hvor hendes mand er blevet af. Hun udtaler i pressen, at hun er bange for, at han er blevet myrdet – hvis da ikke Mr. Adams prøver at true hende til tavshed.

Hvis liget dukker op, intensiverer det Mr. Adams problemer yderligere, da det er helt alment kendt, at revisoren arbejder for ham alene. Og mon ikke det får Daddy til at blive endnu mere vred på de uduelige bestyrere af natklubben, der ikke engang kan magte at skaffe et lig af vejen?

Dwayne Youngs identitet bliver kendt

I løbet af anden akt skal det også frem i lyset, at Dwayne Young er statsadvokatens søn. Enten fordi han fortæller det til Ian. Eller fordi det kommer frem på en anden måde. Måske bringer sladderpressen en afsløring af statsadvokatens hemmelige homoseksuelle søn. Eller måske er det noget, som Daddys mænd finder frem til. Under alle omstændigheder giver det massive problemer for Ian, der pludselig må indse, at hans forhold til Dwayne ikke blot er uskyldig kærlighed.

En ekstra bonus vil være, hvis det kommer frem, at Dwayne slet ikke er skuespilforfatter.

Politiet ransager The Evening Star

De nye oplysninger om Mr. Adams ejerskab af The Evening Star får statsadvokaten til at tage næste skridt: En ransagning af natklubben og Mr. Adams kontor. På et præcist, synkront tidspunkt giver McDorman signal og betjente med knipler og fløjter stormer ind. De vifter med en ransagningskendelse, og alle bliver gennet ud.

Hvad politiet præcist finder af kompromitterende materiale – og om de finder noget – er op til dig, spillerne og den historie, som er blevet skabt igennem spillet.

Andre mulige scener

Hvad gør Frances med papirerne?

Daddy beder om at få slettet alle papirer om hans relation til The Evening Star. Men følger Frances hans ordre? Brænder hun det hele? Eller gemmer hun noget, hun kan få gavn af på et tidspunkt?

Pres på Joe fra Daddy

Efterhånden som tingene spidser til for Mr. Adams, vil han lægge et større pres på Joe. Han vil spille på, at Joe skal gøre sig fortjent til sin fars omsorg, og at Daddy forventer, at Joe gør sit bedste. Men hvor langt vil Joe gå for at behage sin far? Og vil han ofre sin bror og kusine?

Ian i enerum med Dwayne

Det vil være oplagt med en intim scene mellem Ian og Dwayne i løbet af anden akt. Hvordan reagerer Ian på alt, hvad der sker? Hvad ved han egentlig om Dwayne? Og prøver de begge at bortforklare deres gensidige løgne?

Politiet har ransaget 'The Evening Star' og Mr. Adams' kontor, og de har uden tvivl fundet materiale, der kan få ham i fængsel. Dertil kommer en afdød revisor og en række andre problemer. Spørgsmålet er nu: Hvad gør Mr. Adams for at slå igen? Hvad har han tænkt sig at gøre overfor sine drenge og sin niece? Og hvad gør de tre hovedpersoner for at redde deres egen røv?

Scenariet er på nuværende tidspunkt så fremskredet, at det er svært at forudse, præcis hvilke scener, der er væsentlige. Men akten slutter juleaften i et klimaks, der er bør indeholde fest, blod, frustrationer og en form for konklusion.

Tredje akt

23-24 december 1934

Mr. Adams slår igen

Efter ransagning og ydmygelser er det tid for Mr. Adams at slå igen. Måske prøver han at komme statsadvokaten til livs. Måske vil han hævne sig på nogle af hovedpersonerne eller på Dwayne Young – en oplagt ide vil være, at Mr. Adams kidnapper Dwayne for at få en klemme på statsadvokaten.

Scenen kan både være intens og tæt med dialog, tortur og stirrende øjne – eller den kan være hurtig og actionfyldt med hvinende dæk og knitrede maskinpistoler.

Ubehagelige beslutninger

Tredje akt skal indeholde ubehagelige beslutninger for hovedpersonerne. Måske beslutter Joe sig for at gå imod sin far. Måske bliver Ian nødt til at stoppe forholdet til Dwayne – måske endda slå ham ihjel. Og måske bliver Frances nødt til at ofre sine fætre for at få sin hævn over Daddy.

Julefest med fuld glamour i Neil Simon Teatret

Juleaften er der atter gallefest på Neil Simon Teatret. Det er traditionsbundne julefest, og hovedpersonerne er naturligvis inviterede. Her danner de mange dramatiske begivenheder et fornemt bagtæppe til en fest fyldt med høje hatte, smilende overskæg og overskruede duller.

På trods af problemer og pres bliver Mr. Adams nødt til at være der, da det er hans teater og en af hans helt store aftener. Han vil måske endda holde en tynget juletale til sit trofaste publikum.

Statsadvokaten vil sandsynligvis også være til stede, hvor han vil sole sig i, at han forhåbentlig i løbet af aftenen kan rejse sig og arrestere ejeren. Dwayne vil måske også deltage i festen.

Det hele bliver sikkert afbrudt af vold og opgør.

The final show down

Juleaften indtræder scenariets store klimaks. Den præcise udformning er svær at forudse, men det indeholder sandsynligvis våben, ubehagelige overraskelser og personlige opgør. Det skal både være kulminationen på konflikten mellem Mr. Adams og statsadvokaten, samtidig med at det også får hovedpersonernes historier til at kulminere.

Et oplagt klimaks indebærer Dwayne, der kommer til at stå imellem Mr. Adams og Mr. McDorman. Ian er naturligt involveret og kan måske endda blive tvunget til at gøre yderst ubehagelige ting ved sin elsker. Samtidig må Joe vælge side, og Frances må træde i karakter og vise sit værd.

Dwayne Young - nøglen til det personlige klimaks

Næsten ligegyldigt hvordan klimakset kommer til at udspille sig, bør Dwayne have en central rolle. Især fordi han kan være statsadvokatens akilleshæl. Ved at true Dwayne kan man måske bryde statsadvokatens overmagt og få hans personlige følelser frem.

Scenariets 'femme fatale' bør altså have en plads i klimakset, hvor Ian må vælge, om han vil ofre alt for kærligheden, eller om han vil ofre kærligheden for at redde sit liv.

Epilog og konklusion

Efter klimakset er det tid til en lille konklusion. Hvem har klaret opgøret med livet i behold? Hvem har ofret hvad? Og hvad sker der herefter?

Er det Frances, der kan forlade dramaet som sejrherre, eller er hun nedbrudt? Har Ian skudt sin elskede, eller stikker de af sammen? Og hvordan er det gået med Joe? – har han nu endelig fået muligheden for at få sit teater, eller har hans nye alliance med farmand trukket ham ned i sølet for altid?

Hvad med Mr. Adams? Kommer han til at ruske tremmer resten af livet, eller er det virkelig lykkedes ham at sno sig udenom og vinde spillet til sidst?

Og hvordan ender det for statsadvokaten? Får han den fulde sejr? Er det nok for ham at fælde Mr. Adams, eller gemmer der sig en tomhed bagved sejren? Og hvad med forholdet til den fortabte søn, der måske – måske ikke – stadig er i live?

Afsluttende beskrivelse af New York

Når krudtrøgen, blodet og dramaet har lagt sig, kan du lade modspillerne gentage deres beskrivelser af New York, der nu ses i helt andet lys. Hvordan tager de vigtigste lokationer sig ud med det dagslys, der følger julemorgen? The Evening Star, Daddys kontor, Neil Simon Teatret og Broadway? Og hvordan er julestemningen?

Slutscene

Efter beskrivelsen kan I slutte scenariet af med en scene, der antyder, hvad der videre sker. Den udspiller sig måske nytårsaften eller et år senere.

Scenen skal have et tragikomisk skær af, at alting er forandret og alligevel fuldstændig det samme. Måske ønsker personerne stadig det samme og har ikke lært noget af deres fejl, hvad enten det er Joe, der vil have et teater eller Statsadvokaten, der vil have en ny fjende ned i sølet.